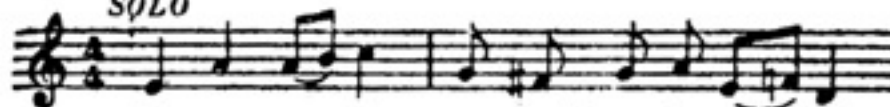

ОЙ, У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕЗІ

Moderato

SOLO

Ой, у лу . зі та ще й при бе . ре . зі

чер . во . на - ка - ли - на...

По . ро - ди - ла мо . ло - да дів . чи - на

ко . ро - шо - го си . на. см . на.

Ой, у лузі та ще й при березі
Червона калина...
Породила молода дівчина
Хорошого сина.

Ой, де ж вона його породила!
В зеленій діброві!
Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі.

Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові
Та чорні брови.

„Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідна мати,
Щастя й долю дати!”

Розвивайся, ой, ти сухий дубе, —
Завтра мороз буде!...
Убирайся, молодий козаче, —
Завтра похід буде!

„Я морозу та ще й не боюся, —
Зараз розівюся!..”
„Я походу та ще й не боюся, —
Зараз уберуся!..”

Ой, розвився в полі при дорозі
Та дуб зелененький...
Ой, відіхав, гей, та з України
Козак молоденький.

Виїжджавши та й шапочку знявши,
Низенько вклонився:
„Прощай, прощай, громадонько,
Може з ким сварився!”